



#1/2022 • 178. ÅRGANG

BDMNYT

BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION

**100 ÅRS
PARTNERSKAB**

**MUREN ER
BYGGET**

**LÆGE MED
GODT NYT**

**KRISTENTROENS
STORE
VELSIGNELSER**



BDMnyt udgives af
Brødremenighedens Danske Mission

REDAKTØR
Arngeir Langås
tlf. 3529 4820

REDAKTION
Tine Elmelund Christensen
Arngeir Langås
Martin Højgaard Jensen
Rebekka Brødsgaard Knudsen

OPLAG
2.600
Udkommer:
Feb. • juni • sept. • dec.
ISSN 0901 • 330X

TRYK
Øko-Tryk, Skjern

LAYOUT
Helle Høeg

FORSIDEFOTO
Arngeir Langås

Brødremenighedens Danske Mission
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
tlf. 3529 4820
Hjemmeside: www.bdm-dk.dk
E-mail: bdm@bdm-dk.dk

Gaver kan indbetales på:
MobilePay 36945
Bank 0994 - 4672131928
Giro 4006666

Formand
Jørgen Bøytler
tlf. 7456 1420

Generalsekretær
Arngeir Langås
tlf. 3529 4820

Økonomimedarbejder
Palle Byg
tlf. 3529 4820

Indsamling og information
Martin Højgaard Jensen
tlf. 3529 4820

Ungdomssekretærer
Rebekka Brødsgaard Knudsen
tlf. 2992 9116

Emma Nørgård Kristoffersen
tlf. 2288 4529



AF JØRGEN BØYTLE,
FORMAND FOR BDM

100 års partner- skab i Unyamwezi - 1922-2022

Den 8. december 1922 ankom en gruppe danske missionærer til Tabora, Unyamwezi i Tanganyika. De var langt fra de første danskere, der rejste ud for Brødremenigheden. 143 danske brødremenigheds-missionærer var rejst ud inden 1922 til så forskellige områder som Dansk Vestindien, Grønland, Suriname, Nicaragua, Labrador, Trankebar, Nyassa, Jerusalem, St. Kitts, Sydafrika, Australien, Engelsk Vestindien, Antigua, Indianermission USA, og Egypten. De første rejste i 1746.

Året 1922 står for BDM som en afgørende begyndelse. I 1921 lige efter Genforeningen bliver Nordslesvigsk Missionsforening, (grundlagt i 1843), omdannet til Brødremenighedens Danske Mission. For første gang stod det danske brødremenigheds-missionsselskab for udsendelse af missionærer.

Gruppen, der ankom i 1922, bestod af Johanne og Søren Haahr Ibsen, Margrethe Jensen, Johanne K. Larsen, Ane Margrethe og Edvard Niemann Pedersen. Desuden rejste Anneken og Nis Hansen Gaarde. Gaarde havde arbejdet i Tanganyika siden 1908.

London Mission Society (LMS) påbegyndte missionsarbejde i Urambo, vest for Tabora allerede i 1878. 20 år senere, den 2. januar 1898 blev LMS-arbejdet overgivet til Brødremissionen. To tyske missionærer, Meier og Dahl, var pionererne. I de følgende år var der stor missionsaktivitet, som i 1916 blev afbrudt af 1. verdenskrig. 1922 blev en ny start.

1. januar 1962 blev den en selvstændig kirke, nu kaldet Brødrekirken i Vest Tanzania (MCWT).

I de forløbne 100 år har MCWT og BDM arbejdet sammen i et partnerskab. MCWT har udviklet sig til en moderne kirke med mere end 100.000 medlemmer og mere end 150 præster. BDM fortsætter med at sende missionærer. Missionærernes rolle har ændret sig fra at være kirkeopbygning, ledelse og udvikling til at være ressource og medvandring.

Vi vil i år 2022 sammen med MCWT i taknemmelighed fejre og reflektere over 100 års partnerskab. Vi vil også gerne se fremad, og vi indbyder alle BDMs venner til at fejre året.

AF MARTIN HØJGAARD JENSEN, INFORMATIONSMEDARBEJDER

PETERS HOUSE: MUREN ER BYGGET

I 2020 iværksatte BDM et projekt med at opføre en mur omkring børnehjemmet Peters House i Sumbawanga i Tanzania. Med et engageret bagland lykkedes det. I februar 2022 stod muren færdig.

Med et indsamlingsbehov på næsten 300.000 danske kroner blev det et stort projekt, som BDM søsatte i foråret 2020. Mens BDMs volontører på børnehjemmet måtte rejse hjem til Danmark under coronapandemien, fortsatte Kalisto Mapunda, lederen af Peters House, og BDMs missionærpar i Kipili, Janice og Mads Jakobsen, ufortrødent med at føre planerne ud i livet.

Indsamling gav rygstød

Ved nytårsskiftet 2020-2021 stod det klart for BDM, at midlerne var indsamlet af et engageret bagland. Med dette rygstød fra såvel tidligere som nuværende volontører, og bidrag indsamlet blandt BDMs unge, volontørforældre, menigheder og øvrige BDM-venner, kunne selve byggeriet begynde. Funda-

mentet blev støbt, og sten for sten skød den 495 meter lange mur op omkring børnehjemmet hen over efteråret.

Trygheden øges

»Projektet er vellykket. Muren står nu 98% færdig, og de næste uger laves den sidste »finish«. Der skal fastgøres et lille hegn øverst og efterbehandles på murens udvendige side, så der ikke kan tegnes og skrives på muren«, oplyser Kalisto Mapunda sidst i januar.

»Muren har givet tryghed for børn og medarbejdere«, siger han. Folk kan ikke længere vade hen over området. Og medarbejderne ved, når børnene forlader området. Muren betyder også, at børnehjemmet bedre kan udnytte jorden i det daglige liv. »Vi har plantet avocado træer, dyrker grøntsager og

kan holde grise og kvæg uden frygt for tyveri, ødelæggelser eller ubudne gæster. Og børnene er meget glade for det.«

Sender tak tilbage

Da han blev leder af Peters House i 2019 var det med en drøm om at gøre Peters House til et ressourcerigt og attraktivt sted i løbet af de næste 10 år. Denne vision arbejder han målrettet på sammen med medarbejderne og med løbende sparring fra BDMs missionærpar Janice og Mads. Muren bidrager til at gøre drømmen til virkelighed, mener han. »En stor tak fra hjertet skal lyde, til BDMs bestyrelse og alle, der har støttet, for jeres opbakning til at få bygget muren«, slutter han.



AF MARTIN HØJGAARD JENSEN, INFORMATIONSMEDARBEJDER



PARTNERSKAB ER LIV SAMMEN

I 2022 markerer Brødremenighedens Danske Mission 100 års partnerskab med Brødrekirken i Vest-Tanzania. Partnerskabet har undergået store forandringer, men er stadig værdifuldt for begge parter.

Da BDM udsendte de første otte missionærer til Brødrekirken i Vest-Tanzania i 1922, ankom de til en helt ung kirke. Missionsansvaret fik de overdraget fra tyske pionerer fra Brødremissionen. De første skridt til et langvarigt partnerskab i mission blev taget.

Ulige begyndelse

»Det var nok et noget ulige partnerskab dengang, men gradvist er der sket et skifte i rollerne. De første missionærer var meget bestemmende, men samar-

bejdet ændrer sig med årene i retning af et mere ligeligt følgeskab«. Sådan beskriver BDMs formand Jørgen Bøytler udviklingen. Som missionær i Tanzania i 1980'erne og 1990'erne kender han Afrika godt, og i dag beskriver han BDM som tæt forbundet med Brødrekirken med et primært fokus på mission gennem udvikling og medvandring. At være en ressource på flere områder, også udover det traditionelle; at understøtte økonomisk og udsende missionærer.

Styrket fundament

I bogen »Et tilbageblik« beskriver én af de udsendte missionærer, Søren Haahr Ibsen, sine 40 år i Tanzania som et »genopbygningsarbejde, ikke et pionerarbejde«. Missionsarbejdet var startet omkring århundredeskiftet, men blev bremsede af 1. verdenskrig. Til genopbygningsarbejdet hørte også opbygningen af en god relation til kirkeprovinser i Vest-Tanzania. Og ifølge Jørgen Bøytler rummer nutidens partnerskab flere dimensioner end tidligere. »Medvandringen er økonomisk, men også ledelsesmæssig og teologisk. Der sker blandt andet en selv-teologisering blandt vores partnere i Syd, men sam-

tidig formes også et dybere og bredere teologisk grundlag og en forståelse for Brødrekirkens rødder og trostradition. Det sker i et gensidigt partnerskab. For eksempel med det teologiske undervisningsmateriale »Our Moravian Treasures«, som udbredes flere steder«.

Partnermøde til foråret

I forbindelse med missionsfesten i maj forbereder BDM et partnerskabsmøde i Danmark med gæster fra Vest-Tanzania. Formålet er blandt andet at forny den formelle partnerskabsaftale, som er grundlaget for samarbejdet. At lave formaliserede aftaler indledtes med de første DANIDA-udviklingsprojekter fra år 2000 og frem, hvor BDMs store forebyggende sundhedsprojekt ved Tanganyikasøen blev påbegyndt. Det var et krav fra de danske myndigheder for at modtage udviklingsmidler.

Jørgen Bøytler ser positivt på denne udvikling: »Partnerskabsaftaler er blevet en måde at gøre vores medvandring indenfor Brødrekirken robust på. Vi beskriver spillereglerne og skaber en ramme for samarbejdet. Fra BDMs side bruger vi det også til at understrege, at vi står på tre ben i vores arbejde: undervisning, forkyndelse og diakoni«.

PARTNERSKAB I MISSION

BDMs missionsarbejde er en integreret del af den internationale Brødrekirke kaldet Unitas Fratrum (www.unitasfratrum.org). Globalt er Brødrekirken opdelt i kirkeprovinser kaldet Unitets-provinser, missions-provinser og missionsområder. BDM har eller er på vej til at få samarbejdsaftaler med partnerkirker i bl.a. Øst-Congo, Vest-Tanzania, Lake Tanganyika og Rukwa provinsen i Tanzania. Disse evalueres løbende og fornyes som regel hvert fjerde år.

Ændringer på vej

Lige nu sker der en del nyt i Sikonge og ændringer er på vej på Sikonge Hospital, hvor Mia og Michael Toldam Korsgård arbejder. »Det vil sikkert få indflydelse på den rolle, vi spiller der fremover. Det skal vi drøfte, og så vil vi evaluere de senere års samarbejde og udveksle informationer og synspunkter«, siger Jørgen Bøytler.

Dialogen og tilliden i partnerskabet er vigtig og nøgleordet er gennemsigtighed. »Når vores partnere udtrykker et behov, så spørger vi ind til det, lytter og giver råd, inden beslutningerne tages. 'Naturen' i partnerskabet er, at de har mange ressourcer i form af mennesker, mens BDM har nogle økonomiske muskler og muligheder for at sende volontører og missionærer ud til særskilte opgaver«.

Opgaver viser sig

»Når vi vandrer sammen, så viser der sig opgaver. Det kan være drømme eller behov, som de deler med os, eller ting vi lægger mærke til og spørger »kan vi gøre det og det«. Et sådant samarbejde bliver frugtbart gennem en god dialog med tilliden og den gode relation som grundlaget«, mener Jørgen Bøytler. »Vi er afhængige af hinanden, men også uafhængige parter. Afhængige på udvalgte punkter – og at udvælge disse er et fælles arbejde. Det gode partnerskab opstår som oftest i det arbejdsfællesskab, der udleveres gennem de opgaver og behov, som viser sig«.

Liv sammen

Jørgen Bøytler sammenligner partnerskabet i Vest-Tanzania med et ægteskab. Han fortæller, at han jævnligt er i telefonisk kontakt med biskop Yona fra kirkeprovinzen: »Vi er to forskellige partnere, der hver især bringer sit ind, så vi skal være opmærksomme på hinandens styrker og svagheder. Jeg tænker på det, som en måde at komplementere hinanden gennem sin forskellighed. Partnerskab er medvandring. Det er også at ville overkomme forskelligheden og uligheden. Det er at leve et liv sammen«.



Indvielse på Sikonge hospital 2019



Kirkeledelsen Vest-Tanzania



Medarbejdere på Sikonge hospital



Kirkekontoret og historien i Tabora

TEKST AF DIETER ZWELLWEGER, PASTOR EMERITUS
OVERSAT AF MARTIN HØJGAARD JENSEN, INFORMATIONSMEDARBEJDER



DA DIETER MØDTE DESMOND

Den sydafrikanske ærkebiskop Desmond Tutu, der døde søndag den 26. december 2021 i en alder af 90 år, var et forbillede for både sorte og hvide. I dagene efter strømmede det ind med hyldester til Tutu fra alle verdenshjørner, og BDMnyt bringer her én af dem.

Udslettelige er de personlige aftryk, som den blot 160 centimeter høje kirkeleder og fredskæmper satte gennem utallige møder med mennesker verden over. Én af dem er Dieter Zellweger, pensioneret præst og medlem af Brødrekirken i Schweiz. Som udsendt til Tanzania traf han Desmond Tutu i Kenya. Han fortæller til BDMnyt om et usædvanligt møde på et hotelværelse i Arusha:

DIETER ZWELLWEGER

Dieter Zellweger (f. 1947) er pastor emeritus i den reformerte kirke og medlem af Herrnhuter Sozietät Basel (Brødremenigheden i Schweiz). Som cand.theol. var han udsendt til Tanzania af Brødrekirken som docent og underviser på det teologiske seminar i Chunya og senere i Mbeya i årene 1973-1980.



Tre afrikanske mænd har haft en særlig betydning i mit liv og for min tro: Theophilo Kisanji, Julius Nyerere – og Desmond Tutu. Den triste nyhed om Desmond Tutus død inspirerer mig til at fortælle om det personlige møde jeg, sammen med min lærerkollega, pastor Nkaisule Nzowa, havde med denne unikke personlighed i 1975.

I 1974 blev jeg underviser på Moravian Theological College i Chunya i Tanzania. Dette seminarium var en del af »Association of Theological Institutions in East Africa«, og i 1975 blev min kollega Nkaisule Nzowa og jeg udvalgt til at deltage i sammenslutningens årlige møde i Arusha. På denne konference lyttede vi til mange foredrag, der gav os nyttige tips til vores arbejde som teologiske undervisere, og særligt et af disse var fremragende. Det blev holdt af lederen af »Theological Education Fund« i Kirkernes Verdensråd, en mand ved navn Desmond Tutu. Jeg havde aldrig hørt om ham før, men hans foredrag gjorde så stort et indtryk,

at jeg stadig husker det syvogfyrre år senere!

Mit førstehåndsindtryk var selve den måde, hvorpå han talte med en dyb indlevelse, et stærkt intellekt og med skarpe øjne fyldt med humor og glæde. Han mindede os om, at vi som teologiske undervisere bærer et stort ansvar, idet vi former og danner dem, der skal lede de kristne i de hurtigt voksende kirker. Han fremhævede to punkter som afgørende i vores undervisning:

»Respekter den afrikanske spiritualitet«! Især som europæiske lærere har vi meget at lære på dette område og bør tage det til os som en kilde til berigelse for den verdensomspændende kristendom.

»Sæt eleverne i stand til at læse Bibelen i dens historiske kontekst ved at bruge den kritiske bibelske forskning«! Følg ikke rådene fra racistiske koloniale fordomme, der siger: »Afrikanere har en enkel og direkte tro, og de bør læse

Bibelen, som den er. De har ikke brug for den kritiske analyse af dens historiske baggrund«. Tutu modsatte sig på det kraftigste udsagnet og sagde, at en fundamentalistisk læsning af Bibelen, der tager hvert ord bogstaveligt, ofte følges af en autoritær holdning. Bibelen er en bog om befrielse, for mænd og kvinder, der tænker og bruger deres fornuft uden frygt!

Bror Nkaisule og jeg var så imponerede over dette foredrag, at vi ønskede at møde foredragsholderen personligt og stille ham nogle flere spørgsmål. Vi fik at vide, at han var gået op på sit værelse, og så gjorde vi noget, jeg aldrig ville turde i dag: Vi bankede på hans dør! Han bød os velkommen, satte sig på sin seng og undrede sig over disse to dristige unge lærere. Han havde lige åbnet et brev og

delte med os, hvad han havde læst: »Jeg har lige fået et brev fra Sydafrika, og de beder mig overveje en opfordring til at vende tilbage til mit hjemland for at blive den første sorte domprovst for den anglikanske kirke i Sydafrika! Det vil betyde, at jeg skal forlade det arbejde for Den Teologiske Uddannelsesfond, jeg startede for to år siden.« Jeg husker ikke helt, hvad vores reaktion var, men jeg mener vi gav udtryk for, hvor meget vi satte pris på hans nådegave som teologisk underviser og ville være kedede af, hvis han måtte opgive det.

Vi ved i dag, at han fulgte kaldet samme år og senere endda blev ærkebiskop. Men i alle disse stillinger forblev han en lærer, ikke kun for elever, men for alle mennesker i Sydafrika og rundt om i verden. Jeg mødte ham aldrig igen, men jeg har kunnet læse

nogle af hans bøger og lytte til hans taler i fjernsynet. Han var ikke altid let at have med at gøre, for han var en profetisk røst, som det kan gøre ondt at lytte til, men derfor også kan hele sår. Han lagde skylden på apartheidpolitikken og bebrejdede fejheden i de mange kirker, som ikke deltog i kampen mod den.

Efter befrielsen var han en vigtig følgesvend for Nelson Mandela, og var ikke bange for at tale åbent imod korruption i den efterfølgende tid. Han kunne blive vred, men havde aldrig et mørkt sind. Han viste altid glæde, og sagde, at de, der gør mørkets gerninger, i virkeligheden er de fattige, og at de, der kæmper for sandhed og retfærdighed, er glade og frie. Det kan vi alle lære af ham, og det vil vi altid tage med som vort minde.



Her ses Desmond Tutu i St. George's Cathedral i Cape Town i Sydafrika i 2011. (Foto: iStockphoto.com)



AF MIA TOLDAM KORSGÅRD, MISSIONÆR

BLODANA LIV I SIKONGE

I sommeren 2021 samlede vi et blodanalyseapparat til Sikonge Hospital, og siden er der blevet

Apparatet har blandt andet hjulpet med at diagnosticere børn med akut diaré, gravide med forhøjet blodtryk, ældre med hjerteproblemer, diabetespatienter og folk med fertilitetsproblemer.

7-årig pige med nyresygdom

En af de patienter, der har haft glæde af apparatet, er en 7-årig pige fra Sikonge. Hun blev i september bragt til hospitalet, fordi hun havde feber og hele hendes krop var opsvulmet. På det tidspunkt havde hospitalet endnu ikke et blodanalyseapparat, så lægen kunne kun teste hende for malaria og tyfus, hvilket hun ikke havde. Lægen mistænkte, at hun havde en nyresygdom. Men da hospitalet ikke havde udstyr til at undersøge dette endnu, måtte han sende hende videre til et større hospital.

Akut pengebehov for at få hjælp

Forældrene gik i gang med at samle penge sammen hos familie, venner og naboer, sådan som det er almindeligt her. Kun de færreste har mulighed for at spare op og have penge stående til akutte situationer som denne. Efter noget tid kunne moderen tage pigen med til hovedstaden Dodoma en dagsrejse herfra. Pigen blev undersøgt, og det var ganske rigtigt en nyresygdom. Hun fik medicin og skulle komme tilbage hver anden uge for at få taget nye prøver, så de kunne følge medicinens virkning.

OM SIKONGE HOSPITAL

- beliggende i Tabora region i Vest-Tanzania
- startet i 1923 af en britisk læge. I dag består det af et hospital, et hjem for ældre spedalske samt fem mindre sundhedsklinikker typisk placeret i afsidesliggende landsbyer
- dækker et område på størrelse med Jylland, hvor der bor godt 200.000 mennesker
- består af 14 afdelinger: Administration, modtagelse og ambulant behandling, medicinsk afdeling, kirurgisk afdeling, fødsels- og barselsgang, børneafdeling, afdeling for 'reproductive health' herunder sundhedspleje, HIV-afdeling, spedalskhedsafdeling, røntgen- og ultralydsafdeling, tandlæge, øjenlæge, laboratorium samt operationsstue
- giver gratis behandling til børn under 5 år, gravide, fødende, ældre, HIV-patienter, spedalske samt til særligt marginaliserede eller fattige, der falder udenfor disse kategorier
- 150 sengepladser
- 125 ansatte. Heraf 6 læger og cirka 15 uddannede sygeplejersker
- Årlige patienter og behandlinger:
 - 8600 patienter indlagt, hvoraf 2700 er børn under 5 år
 - 57.500 ambulante patienter
 - 1000 større operationer, 1500 mindre operationer
 - 1800 fødsler
 - 400 dødsfald, heraf omkring 35 fødende og 150 børn under 5 år



BLYSEAPPARAT REDDER NGE

le BDM over 30.000 kroner ind til et biokemisk blodanaly-
pital. I oktober kunne hospitalet købe blodanalyseappara-
t udført tæt på 600 tests på mere end 150 patienter.

Læge med godt nyt

Da pigens forældre fortalte lægen i Sikonge om diagnosen, kunne han samtidigt fortælle dem, at Sikonge Hospital netop havde fået et blodanalyseapparat. Forældrene blev utroligt lettede, for transporten til og fra Dodoma samt overnatning hver anden uge var umulig for dem at betale. Pigen har siden været løbende til konsultation hos lægen, hvor han ved hjælp af blodanalyseapparatet har fulgt medicinens virkning og tilpasset den. Hendes tal begynder at være på normalt niveau og i løbet af de næste uger forventer lægen, at hun bliver helt rask. I stedet for at måtte kæmpe for at finde penge til at rejse frem og tilbage til Dodoma – eller værre endnu; helt at måtte opgive behandling – bliver den 7-årige pige nu fulgt tæt og får behandling lige her i Sikonge nær ved hendes hjem.

Kræftpatient får hjælp i tide

En anden patient, for hvem blodanalyseapparatet har været afgørende, er en 70-årig mand fra en af de små landsbyer langt fra Sikonge. Han havde problemer med at komme af med urinen, og en ultralydsscanning viste, at hans prostata var forstørret. Lægen kunne med det nye blodanalyseapparat undersøge ham for prostatakraft. Det var der desværre, og manden blev henvist til det største hospital i Vesttanzania. Var denne mand

kommet før Sikonge Hospital havde et biokemisk blodanalyseapparat, ville han kun have fået besked på, at det eventuelt kunne være kræft. Han ville med stor sandsynlighed ikke have prioriteret en videre undersøgelse.

Test øger chancen for overlevelse

Det har været et velkendt mønster, at patienter med symptomer, der kunne betyde kræft, har valgt den dyre rejse til et større hospital fra. I stedet har de – mod lægens anbefaling, men af penge- nød – valgt at tage den behandling, de kunne få i Sikonge. I det her tilfælde ville manden med stor sandsynlighed have valgt at få opereret sin prostata i håb om, at den var godartet. Han var i forvejen rejst langt for at komme hertil Sikonge. Men fordi han kunne få en grundig undersøgelse her, stod det klart, at det ikke er nok med en simpel operation. Det er nu blevet en fast procedure at køre tests på mange typer af patienter inden en operation for at sikre, at der ikke er tegn på kræft. At finde sådanne tegn i tide er nemlig afgørende for chancerne for at overleve.

Tak for støtten

I praksis betyder blodanalyseapparatet derfor, at en bred vifte af patienter får lavet undersøgelser, som de ellers ville have opgivet at få lavet. De får hurtigere og billigere behandling, og det redder i

flere tilfælde patienternes liv. Vi sender derfor en varm tak fra hospitalet til alle, der har bidraget til BDMs indsamling eller som beder for hospitalets arbejde. I er med til at gøre en stor forskel for mennesker her i Sikonge.



KOM TIL MISSIONSFEST 2022

**SØNDAG
DEN 22. MAJ**

FESTGUDSTJENESTE KL. 10.00

- Gudstjeneste i Brødre-
menighedens kirke
- Prædiken ved Poul Erik
Knudsen, provst i Ikast-
Brande provsti

MIDDAG & MISSIONS- FEST KL. 12.00

- Middag for alle i
Multisalen i Søstrehuset
- Generalforsamling
- Glimt fra BDM og
BDM-Us arbejde
- Fokus på international
mission

Se program og dagsorden
for generalforsamlingen
på www.bdm-dk.dk



BRØDREMENIGHEDENS
DANSKE MISSION

MISSIONÆRER PÅ MØDETURNÉ

I november ankom Tanzania-missionærer Janice og Mads Refshauge Jakobsen til Europa. Siden har de besøgt en række kirker, missionshuse og skoler i Danmark og England. Her har de præsenteret deres arbejde for BDM i og ud fra Kipili. Om møderne i missionshusene siger de i deres nyhedsbrev. »Det var spændende at møde mennesker, der har fulgt og bedt for BDM's arbejde igennem lang tid. Det var også opmuntrende at høre ordene »vi beder for dig hver uge« fra en helt fremmed«.

Først i december besøgte de Mads' gamle skole, Bøgballe Friskole: »Vi nød især at svare på spørgsmål fra Bøgballes elever: *Hvordan kan jeg lytte til Guds stemme?, Er der WIFI i Kipili?, Er der McDonalds? Hvad hedder din hund?* Vi håber, at Gud ville bruge vores præsentation til at så frø i deres hjerter, ligesom andre missionærer gjorde i vores hjerter, da vi var på deres alder«.



NYE BUTIKSLOKALER INDVIET

Midt i januar flyttede BDM Butikken i Christiansfeldt i nye lokaler, hvor den tidligere BDM Genbrug lå på Prætoriestorvet 7. Generalsekretær Arngeir Langås klippede snoren og åbnede den nye butik, som sælger Herrnhuter stjerner, genbrug og gaveartikler seks dage om ugen. Brødremenigheden og butikkens frivillige lagde



henover nytåret mange timer i at renovere og indrette butikslokalet samt forberede og afvikle flytningen fra den tidligere butik i nr. 1A. Den er nu overtaget af nabobutikken Donslund Vine, som har udvidet.

ZZg MED DONATION

BDMs søsterorganisation i Holland, Zeister Zendingsgenootschap (ZZg), har i 2022 doneret 6.700 Euro til børnehjemmet i Uvira og 1.000 Euro til stipendier for bibelskoleelever på Lusangi Bible College i Sikonge. »Vi er taknemmelige for samarbejdet med ZZg, som også i 2021 gav donationer til flere af BDMs projekter, deriblandt operationer af handicappede børn i DR Congo og uddannelse af evangelister i Rukwa-provinsen«, siger informationsmedarbejder Martin Højgaard Jensen.



BDMU

REDAKTØRER TINE ELMELUND CHRISTENSEN OG REBEKKA BRØDSGAARD KNUDSEN

10.684 kroner til gadedrenge



Den 26. november 2021 afholdt BDMU traditionen tro julebanko. En aften hvor alle interesserede havde mulighed for at deltage og være med til at samle ind til BDMs gadedrengeprojekt i Sumbawanga. Aftenen bød i særdeleshed på klassisk julehygge, god stemning og et flot resultat – nemlig 10.684 kroner.

At afholde et arrangement som julebanko giver mening. Meningen består i, at vi kan være med til at gøre en forskel i Tanzania på trods af, at vi er hjemme i Danmark. Det i sig selv er med til at skabe en stor motivation for et arrangement som julebanko. At indsamlingen blev til fordel for gadedrengeprojektet skyldes, at mange af BDMs tidligere og nuværende volontører har besøgt gadedrenge i Sumbawanga.

Her har man som volontør oplevet hvilken glæde og betydning, det har for drengene og deres liv, at de har muligheden for at komme væk fra gaden et par gange om ugen, få et måltid mad, få vasket tøj og opleve en tryghed, som de ikke oplever andre steder i deres hverdag. Med disse oplevelser og tanker i baghovedet blev motivationen for indsamling til netop dette projekt ikke mindre – og det er en stor glæde, at BDMs unge sammen med andre interesserede kan afholde et arrangement, som giver mening herhjemme, men i høj grad også i Tanzania.



Syv nye volontører sendt ud

I starten af januar sendte BDM fem volontører til Peters House; Anne Østergaard, Ida Grønback, Mette Sørensen, Hanna Johansen og Caroline Pagaard. Kort tid efter rejste Signe Thorø og Lea Mortensen ned til familien Toldam Korsgård i Sikonge. De er alle kommet godt frem og nyder tilværelsen i Tanzania. Mange nye og spændende indtryk fylder deres hverdag, og vi er taknemlige for, at vi har muligheden for at sende volontører afsted særligt i denne coronatid. Tak for forbøn for vores volontører og deres arbejde.

**Fem volontører Peters House****To volontører Sikonge**

LÆS MERE PÅ BDM-DK.DK >



AF POUL ERIK KNUDSEN

LAD ORDET BLIVE KØD

»Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed«.

(Johs. 1,14a)

Sådan læser vi hos evangelisten Johannes om den virkelighed, som for os er det fælles mødested mellem Gud og mennesker og som er både det helt afgørende og det helt epokegørende, når vi taler om kristentroens store velsignelser for os.

Vi må kende Guds Søn Jesus Kristus som en af os. Han er vores bror og han kender til alt, som hører menneskelivet til, for han kom til os som Guds skaberord midt iblandt os. I evangeliernes beretninger kan vi slå følge med ham på hans færd – kæmpende for Gudsrigets sag med kærlighed og ihærdighed.

For nogle år siden deltog jeg i en europæisk PROCMURA-konference i Basel sammen med Arngeir Langås. PROCMURA arbejder i flere lande i Afrika for dialog og relation mellem islam og kristendom. I Basel mødtes folk

fra organisationen med deres europæiske partnere.

En dag på konferencen skulle vi besøge den lokale domkirke og den lokale moské.

I moskeen blev vi vist rundt og så blandt andet deres bibliotek, hvor de stolt fremviste mange rigt udstyrede udgaver af koranen. Lidt i min uvidenhed tænkte jeg, at der så var udgaver på tysk, fransk, engelsk og så videre.

Men sådan hænger det ikke sammen i islam – alle udgaverne var på arabisk – for koranen kan for en muslim kun læses fuldgyldigt på arabisk. Derfor er det også, at vi møder samlinger af drenge på pladser rundt omkring i afrikanske lande, hvor de på koransko-ler sidder og terper koranen på arabisk. Det er slet ikke deres sprog, og de forstår det ikke. Men det er vigtigere at

kunne end at forstå.

En tilgang til troen, som vel næppe er at lade ordet blive kød. Her har vi som kristne en fuldstændig anderledes tilgang til troen, når vi lytter til Ordet, der blev kød. Allerede kirkens første og største missionær Paulus valgte en fundamentalt anden tilgang til at fortælle evangeliet om Ordet, der blev kød videre til nye folk og kulturer. I Athen mødte han et alter, hvorpå der stod; »For en ukendt Gud«. »Det, I således ærer uden at kende det, det forkyn-der jeg jer«, forkyn-der han for dem i sin tale på Areopagoshøjen.

Hvilken velsignelse for os at kunne kende, læse, bede og lytte til Gud i hans søn Jesus Kristus på vort eget moders-mål – lad os huske at takke herfor.

Poul Erik Knudsen er cand.theol., provst i Ikast-Brande provsti og bestyrelsesformand i Dansk Missionsråd. Han er gift med væver Lene Abildgaard. De bor i Ikast og har fire voksne børn. I maj prædiker han til festgudstjenesten ved missionsfesten i Christiansfeld.



BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION